

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 175

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 32 din 19 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă	1-3	160.	6-22
Decizia nr. 43 din 24 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-6	160.	23-31
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
92. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.451/2005 pentru aprobarea Ghidului privind actualizarea și modificarea documentației de		160.	
		160.	autorizare a medicamentelor de uz uman autorizate în România, pentru a fi conformă cu cerințele Uniunii Europene
		160.	— Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat pentru aprobarea Normelor-cadru privind securitatea informațiilor UE clasificate
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		3.	— Circulară privind modificarea ratei rezervei minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută.....
★			
			Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2006, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32 din 19 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Antonia Constantin — procuror
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2004, excepție ridicată de Gheorghe Croitoru în Dosarul nr. 2.150/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

La apelul nominal răspund mandatarul Elena Croitoru pentru autorul excepției și, personal, partea Stana Opreșan. Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Partea prezentă solicită respingerea criticii de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.150/2005, **Tribunalul Mehedinți — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, aprobată prin Legea nr. 493/2004.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Croitoru într-o cauză civilă ce are ca obiect soluționarea contestației în anulare formulate împotriva Deciziei civile nr. 170/R/2005, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în Dosarul nr. 819/2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 24, întrucât acestea nu reglementează „posibilitatea motivării fostului apel, devenit recurs după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004“.

Tribunalul Mehedinți — Secția civilă, în opinia sa exprimată prin Adresa nr. 5.252 din 15 august 2005, ca urmare a solicitării Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect, întrucât argumentele invocate de autorul acesteia se referă la aspecte ce țin de interpretarea textelor de lege criticate și de aplicarea în timp a legilor de procedură.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora legiuitorul are latitudinea de a reglementa competența instanțelor judecătorești, procedura de judecată și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, inclusiv condițiile de folosire a acestor căi de atac. Așa fiind, pe acest temei, dispozițiile procedurale criticate au introdus noi reguli de competență, ceea ce, conform jurisprudenței Curții Constituționale, nu are semnificația unei îngădiri aduse accesului liber la justiție. Astfel, respingerea ca nemotivată a cererii de recurs (fostă cerere de apel) este consecința nerespectării regulilor procedurale privind sesizarea instanței. Această măsură pune însă probleme de

interpretare și de aplicare a legii, și nu de exercitare a controlului constituțional.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că dispozițiile criticate nu contravin art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție, fiind totodată în deplin acord cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție. Reglementarea dedusă controlului de constituționalitate nu încalcă nici prevederile constituționale ale art. 24, întrucât nu împiedică în nici un fel părțile în proces să își angajeze un apărător, să solicite administrarea de probe, să exercite căile de atac în condițiile legii și, în general, să își exercite drepturile procesuale prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 14 septembrie 2004, cu modificările aduse prin Legea nr. 493/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.071 din 18 noiembrie 2004.

Dispozițiile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 au următorul conținut:

— Art. II alin. (2): „*Căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.*“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile legale ce fac obiectul controlului de constituționalitate au mai fost criticate, în esență, sub aceleași aspecte și prin raportare la aceleași prevederi constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 361 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 22 august 2005, și Decizia nr. 526 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 10 noiembrie 2005, instanța de contencios constituțional a reținut că dispozițiile legale criticate reglementează modificarea competenței de soluționare a căilor de atac și aplicarea de îndată a noilor norme de procedură. Potrivit

prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Legea fundamentală, este la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, a procedurii și a căilor de atac.

Totodată, Curtea a constatat că, în realitate, este vorba despre reglementarea unor situații tranzitorii, reglementare care nu îngreșește accesul liber la justiție, întrucât căile de atac respective — apelul și recursul — se soluționează de complete diferite, asigurându-se astfel respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Croitoru în Dosarul nr. 2.150/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 43

din 24 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1), toate sub aspectul termenului „contravenient“, și ale art. 34 alin. (1) referitoare la expresia „necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal“ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție

Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași argumente învederate în aceste decizii, Curtea reține că nu poate fi primită nici critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin dreptului la apărare consacrat în art. 24 din Constituție.

ridicată de Ioan Leon Rus în Dosarul nr. 6.917/2005 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 6.917/2005, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1), toate sub aspectul termenului „contravenient“, și ale art. 34 alin. (1) referitoare la**

expresia „necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal“ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Leon Rus într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, întocmit de agentul constator al Serviciului Poliției Rutiere Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că denumirea de contravenient conferă persoanei cercetate sau acuzate de săvârșirea unei contravenții statutul de persoană vinovată, înainte de rămânerea irevocabilă a actului de aplicare a sancțiunii contravenționale, fiind astfel nesocotite prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție și cele ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la prezumția de nevinovăție. De asemenea, autorul excepției consideră că sarcina probei trebuie să revină organului administrativ al cărui agent a constatat contravenția, iar nu contestatorului contravenient. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pentru a arăta că oricărui acuzat trebuie să i se respecte dreptul la un proces echitabil, indiferent de calificarea faptei în dreptul intern.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 183/2003, nr. 251/2003 și nr. 317/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1), toate sub aspectul termenului „contravenient“, și ale art. 34 alin. (1) referitoare la expresia „necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal“ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, ordonanță modificată și completată prin Legea nr. 526/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.149 din 6 decembrie 2004. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) și (7): „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. [...]*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.“;*

— Art. 17: „*Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.“;*

— Art. 18: „*Contravenientul este obligat să prezinte agentului constator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.“;*

— Art. 19 alin. (1): „Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.“;

— Art. 25 alin. (1) și (3): „(1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate. [...]

(3) În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal, acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii la instituțiile abilitate să o încaseze, potrivit legislației în vigoare și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.“;

— Art. 26 alin. (3): „În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constatator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.“;

— Art. 27: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.“;

— Art. 28: „(1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.“

(2) Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A. sau la casieriele autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe

chitanță se predă de către contravenient agentului constatator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).“;

— Art. 33 alin. (1): „Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.“;

— Art. 34 alin. (1): „Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție și celor ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră prezumția de nevinovăție, precum și celor ale art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la valorile care definesc România ca stat de drept, democratic și social.

Examinând excepția ridicată, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare identică și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca și în cauza de față. Prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, reținând, în esență, că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de contravenient nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, Curtea a statuat că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci modul de exercitare a dreptului la apărare. Nici critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală nu a fost reținută, constatându-se că legiuitorul îi atribuie agentului constatator competențe în concordanță cu principiile și normele constituționale.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea soluției pronunțate cu acel prilej.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ioan Leon Rus în Dosarul nr. 6.917/2005 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.451/2005
pentru aprobarea Ghidului privind actualizarea și modificarea documentației de autorizare
a medicamentelor de uz uman autorizate în România,
pentru a fi conformă cu cerințele Uniunii Europene**

Având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 336/2002, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale farmaceutică și aparatură medicală nr. E.N. 6.881/2006,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. I—VIII la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.451/2005 pentru aprobarea Ghidului privind actualizarea și modificarea documentației de autorizare a medicamentelor de uz uman autorizate în România, pentru a fi conformă cu cerințele Uniunii Europene, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 24 ianuarie 2006, se înlocuiesc cu anexele nr. 1—8 la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 8 februarie 2006.

Nr. 92.

G H I D**privind actualizarea și modificarea documentației de autorizare a medicamentelor de uz uman autorizate în România, pentru a fi conformă cu cerințele Uniunii Europene****CAPITOLUL I****Introducere**

Art. 1. — De la data aderării la Uniunea Europeană (UE), documentația tuturor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România trebuie să fie conformă cu acquis-ul comunitar în domeniul medicamentului de uz uman.

Art. 2. — Pentru realizarea conformității documentației de autorizare de punere pe piață cu acquis-ul comunitar în domeniul medicamentului de uz uman pot fi necesare actualizări sau modificări ale documentației medicamentelor de uz uman deja autorizate în România.

Art. 3. — Prezentul ghid descrie procedura și calendarul referitoare la actualizarea și modificarea documentației de autorizare a medicamentelor de uz uman autorizate în România, pentru a fi conformă cu cerințele UE.

Art. 4. — Prevederile prezentului ghid se aplică tuturor medicamentelor de uz uman autorizate în România, cu următoarele excepții:

a) medicamentele de uz uman autorizate în România prin procedura simplificată CADREAC pentru medicamentele autorizate în UE prin procedura centralizată;

b) medicamentele de uz uman autorizate în România prin procedura simplificată CADREAC pentru medicamentele autorizate în UE prin procedura de recunoaștere mutuală;

c) medicamentele homeopate;

d) medicamentele de uz uman care pot fi clasificate ca medicamente din plante medicinale tradiționale.

Art. 5. — De la data intrării în vigoare a prezentului ghid deținătorii autorizațiilor de punere pe piață au următoarele obligații:

— să precizeze baza legală a autorizării medicamentului conform prevederilor Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 referitoare la codul comunitar privind medicamentele de uz uman;

— să identifice statutul medicamentelor respective în statele membre ale UE;

— să își precizeze intențiile referitoare la menținerea pe piața farmaceutică din România a medicamentelor respective după aderarea României la UE;

— dacă este cazul, să actualizeze și să modifice documentația de autorizare, pentru a fi conformă cu cerințele UE.

CAPITOLUL II**Precizarea bazei legale a autorizării medicamentului conform prevederilor Directivei 2001/83/CE**

Art. 6. — Tipurile de autorizații de punere pe piață prevăzute în Directiva 2001/83/CE sunt:

1. Autorizație pentru un medicament cu documentație completă și independentă, bazată pe date experimentale proprii, conform art. 8 alin. (3) din Directiva 2001/83/CE;

2. Autorizație pentru un medicament cu documentație completă, bazată pe date detaliate din literatura științifică pentru substanțe active cu utilizare medicală bine cunoscută („autorizații bibliografice“), conform art. 10 alin. (1) lit. a) pct. (ii) din Directiva 2001/83/CE;

3. Autorizație pentru un medicament care face referire la datele de siguranță și eficacitate ale unui medicament de referință, cu consimțământul deținătorului autorizației de punere pe piață pentru medicamentul de referință, conform art. 10 alin. (1) lit. a) pct. (i) din Directiva 2001/83/CE;

4. Autorizație pentru un medicament generic, conform art. 10 alin. (1) lit. a) pct. (iii) din Directiva 2001/83/CE;

5. Autorizație pentru un medicament conținând un amestec nou de substanțe cunoscute („combinații fixe“), conform art. 10 alin. (1) lit. b) din Directiva 2001/83/CE;

6. Autorizație pentru un medicament cu documentație „mixtă“, bazată pe date experimentale proprii și date din literatura științifică, conform prevederilor Părții II pct. 7 din anexa la Directiva 2003/63/CE, care modifică Directiva 2001/83/CE.

Art. 7. — (1) Tipul de autorizație de punere pe piață precizat de deținătorul autorizației de punere pe piață în anexa nr. 2 nu poate fi schimbat în timpul procesului de actualizare și modificare a documentației.

(2) Agenția Națională a Medicamentului (ANM) evaluează documentația în conformitate cu tipul de autorizație declarat de propunător.

(3) În cazul unor neclarități sau date neadecvate identificate în timpul verificării documentației depuse în cadrul procesului descris în prezentul ghid, ANM trimite deținătorului autorizației de punere pe piață întrebări sau solicitări de completare a documentației.

CAPITOLUL III**Opțiunile pe care le au deținătorii autorizațiilor de punere pe piață în cadrul procesului de actualizare/modificare a documentației de autorizare, pentru a asigura conformitatea acesteia cu cerințele UE**

Art. 8. — În cazul în care un medicament are o autorizație de punere pe piață în vigoare într-un stat membru al UE, deținătorul autorizației de punere pe piață are următoarele opțiuni:

— să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 3, că documentația trimisă la ANM este identică cu aceea trimisă la autoritatea/autoritățile competentă/competente din

statul/stările membru/membre al/ale UE; această opțiune nu se poate folosi în cazul medicamentelor autorizate în Germania anterior anului 1978, care nu au fost încă reevaluate, și al medicamentelor listate pentru Cipru, Lituania, Malta, Polonia și Slovenia în partea a IV-a a Tratatului de Aderare din 2003, care nu au fost încă reevaluate;

— să modifice documentația trimisă la ANM, pentru a o face identică cu aceea trimisă la autoritatea/autoritățile competentă/competente din statul/stările membru/membre al/ale UE, prin depunerea de completări și să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 4, că documentația astfel completată existentă la ANM este identică cu aceea aflată la autoritatea/autoritățile competentă/competente din statul/stările membru/membre al/ale UE;

— să asigure conformitatea cu cerințele Directivei 2001/83/CE, prin trimiterea la ANM a unei documentații complet noi, împreună cu o listă a deosebirilor față de documentația anterioară, și să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 5, că documentația trimisă la ANM corespunde cerințelor Directivei 2001/83/CE.

Art. 9. — În cazul în care un medicament nu este autorizat de punere pe piață într-un stat membru al UE, deținătorul autorizației de punere pe piață are următoarele opțiuni:

— să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 6, că documentația de autorizare a medicamentului respectiv trimisă la ANM este conformă cu cerințele Directivei 2001/83/CE;

— să modifice documentația trimisă la ANM, pentru a o face conformă cu cerințele Directivei 2001/83/CE, prin depunerea de completări și să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 7, că documentația trimisă la ANM corespunde cerințelor Directivei 2001/83/CE;

— să asigure conformitatea cu cerințele Directivei 2001/83/CE, prin trimiterea la ANM a unei documentații complet noi, împreună cu o listă a deosebirilor față de documentația anterioară, și să declare în scris, conform modelului din anexa nr. 8, că documentația trimisă la ANM corespunde cerințelor Directivei 2001/83/CE.

Art. 10. — (1) Completările la documentația de autorizare existentă la ANM se transmit în formatul vechi sau în formatul Documentului Tehnic Comun, în concordanță cu formatul în care a fost transmisă la ANM documentația de bază.

(2) În cazul în care se transmite la ANM o documentație complet nouă, aceasta trebuie să fie prezentată în formatul Documentului Tehnic Comun.

CAPITOLUL IV

Calendarul procesului de actualizare a documentației

Art. 11. — Pentru a asigura conformitatea documentației de autorizare cu cerințele UE, toți deținătorii de autorizații

de punere pe piață pentru medicamente autorizate în România trebuie să trimită la ANM, până la data de 30 iunie 2006, declarațiile întocmite în conformitate cu modelele prevăzute în anexele nr. 2—8, după caz, în limba română sau în limba engleză, însoțite, dacă este necesar, de documentația aferentă.

CAPITOLUL V

Reînnoirea autorizațiilor de punere pe piață

Art. 12. — (1) În cazul medicamentelor ale căror autorizații de punere pe piață trebuie reînnoite în intervalul 1 iulie 2006 — 31 decembrie 2006, actualizarea documentației se realizează cu ocazia depunerii cererii de reînnoire a autorizației de punere pe piață la ANM.

(2) În cazul medicamentelor pentru care au fost depuse cereri de reînnoire a autorizației de punere pe piață înainte de intrarea în vigoare a prezentului ghid, se vor transmite la ANM declarațiile și documentele menționate la art. 11, până la data de 30 iunie 2006.

CAPITOLUL VI

Tarife

Art. 13. — (1) În vederea actualizării documentației, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață trebuie să achite tariful pentru actualizarea documentației, prevăzut în Ordinul ministrului sănătății nr. 407/2005 privind aprobarea tarifelor și tarifelor de urgență pentru activitățile efectuate de Agenția Națională a Medicamentului, precum și a valorii cotizației de menținere în vigoare a autorizației de punere pe piață, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 31 mai 2005.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care deținătorul autorizației de punere pe piață depune doar declarația de conformitate cu acquis-ul comunitar al documentației de autorizare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 14. — În cazul în care pentru anumite medicamente nu sunt depuse la ANM declarațiile și documentele menționate la art. 11 până la 30 iunie 2006, autorizațiile de punere pe piață ale medicamentelor respective vor fi retrase.

Art. 15. — În cazul în care ANM constată că anumite declarații depuse de deținătorii autorizațiilor de punere pe piață în conformitate cu prevederile prezentului ghid sunt incorecte, autorizațiile de punere pe piață respective vor fi retrase.

DECLARAȚIA
deținătorului autorizației de punere pe piață privind baza legală a autorizării
medicamentului, identificarea statutului medicamentului în Statele Membre ale UE
și intențiile referitoare la menținerea pe piață în România a medicamentului
respectiv după aderarea României la UE

Medicamentul autorizat în România	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	
Baza legală a autorizării medicamentului	
1. Autorizație pentru un medicament cu documentație completă și independentă, bazată pe date experimentale proprii (conform art.8 alin.(3) din Directiva 2001/83/CE) ☐	
Data de la care consideră deținătorul autorizației de punere pe piață că a început perioada de exclusivitate a informațiilor:	
2. Autorizație pentru un medicament cu documentație completă, bazată pe date din literatura științifică (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. ii) din Directiva 2001/83/CE) ☐	
Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor: Forma farmaceutică: Producătorul/producătorii/deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:	
3. Autorizație pentru un medicament care face referire la datele de siguranță și eficacitate ale unui medicament de referință, cu consimțământul deținătorului autorizației de punere pe piață pentru medicamentul de referință (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. i) din Directiva 2001/83/CE) ☐	
Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Producătorul/deținătorul autorizației de punere pe piață: Autorizația este validă în România în prezent: Da ☐ Nu ☐	
4. Autorizație pentru un medicament generic (conform art. 10 alin. (1), lit. a), pct. iii) din Directiva 2001/83/CE) ☐	
Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică	

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Producătorul/deținătorul autorizației de punere pe piață:
RCP-ul în România corespunde cu RCP-ul medicamentului de referință: Da ☐ Nu ☐
În cazul în care RCP-ul diferă, sunt aceste diferențe la nivelul indicațiilor, căii de administrare sau dozelor diferite, motivate cu suficiente informații :
5. Autorizație pentru un medicament conținând un amestec nou de substanțe cunoscute (“combinație fixă”) (conform art. 10, alin. (1), lit. b) din Directiva 2001/83/CE) ☐
6. Autorizație pentru un medicament cu documentație „mixtă”, bazată pe date experimentale proprii și date din literatura științifică (conform prevederilor Părții II, pct.7 din Anexa la Directiva 2003/63/CE) ☐
Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor: Forma farmaceutică: Producătorul/producătorii/deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:

Statutul medicamentului în statele membre ale UE

Există o autorizație validă , în prezent, a medicamentului într-unul din statele membre ale UE: Da Nu

Lista statelor membre ale UE unde medicamentul este în prezent autorizat:

Data primei autorizații de punere pe piață în UE:

Deținătorul autorizației de punere pe piață intenționează să obțină identitatea dosarelor depuse în România și în statul membru al UE și să depună o declarație prin care să confirme similaritatea dosarelor: Da Nu

Intențiile deținătorului autorizației de punere pe piață referitor la menținerea pe piață în România a medicamentului respectiv după aderarea României la UE

Medicamentul a fost pe piață în România înainte de 30 aprilie 2005	Da ☐
Nu ☐	
Deținătorul autorizației de punere pe piață intenționează să oprească vânzarea medicamentului în România și să depună o cerere de retragere a autorizației	Da ☐ Nu ☐

Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

DECLARAȚIA
deținătorului autorizației de punere pe piață privind identitatea documentației de
autorizare a medicamentului transmisă la ANM, cu documentația de autorizare
trimisă la autoritatea competentă dintr-un anumit stat membru al UE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat într-un anumit stat membru al UE

Statul membru:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	
Procedura:	Națională ☐
	Recunoaștere mutuală ☐
Bazele legale ale autorizării medicamentului:	Autorizație pentru un medicament cu documentație completă și independentă, bazată pe date experimentale proprii (conform art.8 alin.(3) din Directiva 2001/83/CE) ☐
	Autorizație pentru un medicament cu documentație completă, bazată pe date din literatura științifică (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. ii) din Directiva 2001/83/CE) ☐ Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor: Forma farmaceutică: Producătorul/producătorii/deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

	<p>Autorizație pentru un medicament care face referire la datele de siguranță și eficacitate ale unui medicament de referință, cu consimțământul deținătorului autorizației de punere pe piață pentru medicamentul de referință (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. i) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Producătorul/deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament generic (art. 10 alin. (1), lit. a), pct. iii) din Directiva 2001/83/CE): ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Producătorul/deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament conținând un amestec nou de substanțe cunoscute ("combinație fixă") (conform art. 10, alin. (1), lit. b) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament cu documentație „mixtă”, bazată pe date experimentale proprii și date din literatura științifică (conform prevederilor Părții II, pct.7 din Anexa la Directiva 2003/63/CE) ☐</p> <p>Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor: Forma farmaceutică: Producătorul/producătorii/deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:</p>

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația de autorizare trimisă la ANM este identică cu documentația de autorizare trimisă la autoritatea competentă din statul membru al UE mai sus menționat

Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

DECLARAȚIA

deținătorului autorizației de punere pe piață privind identitatea documentației de autorizare a medicamentului aflată la ANM după depunerea completărilor cu documentația de autorizare trimisă la autoritatea competentă dintr-un anumit stat membru al UE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat într-un anumit stat membru al UE

Statul membru:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	
Procedura:	Națională ☐ Recunoaștere mutuală ☐
Bazele legale ale autorizării medicamentului:	Autorizație pentru un medicament cu documentație completă și independentă, bazată pe date experimentale proprii (conform art.8 alin.(3) din Directiva 2001/83/CE) ☐ Autorizație pentru un medicament cu documentație completă, bazată pe date din literatura științifică (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. ii) din Directiva 2001/83/CE) ☐ Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor de referință: Forma farmaceutică: Deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

	<p>Autorizație pentru un medicament care face referire la datele de siguranță și eficacitate ale unui medicament de referință, cu consimțământul deținătorului autorizației de punere pe piață pentru medicamentul de referință (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. i) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament generic (art. 10 alin. (1), lit. a), pct. iii) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament conținând un amestec nou de substanțe cunoscute ("combinație fixă") (conform art. 10, alin. (1), lit. b) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament cu documentație „mixtă”, bazată pe date experimentale proprii și date din literatura științifică (conform prevederilor Părții II, pct.7 din Anexa la Directiva 2003/63/CE) ☐</p> <p>Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor de referință: Forma farmaceutică: Deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:</p>

Lista documentației depuse pentru a se realiza identitatea documentației aflate la ANM cu documentația trimisă la autoritatea competentă din statul membru al UE

--

--

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația de autorizare a medicamentului aflată la ANM după depunerea completărilor este identică cu documentația depusă la autoritatea competentă din statul membru al UE mai sus menționat

Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

DECLARAȚIA
deținătorului autorizației de punere pe piață privind identitatea documentației
aflată la ANM ca urmare a transmiterii unei documentații complet noi, cu
documentația de autorizare trimisă la autoritatea competentă dintr-un anumit
stat membru al UE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat într-un anumit stat membru al UE

Statul membru:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	
Procedura:	Națională ☐
	Recunoaștere mutuală ☐
Bazele legale ale autorizării medicamentului:	Autorizație pentru un medicament cu documentație completă și independentă, bazată pe date experimentale proprii (conform art.8 alin.(3) din Directiva 2001/83/CE) ☐
	Autorizație pentru un medicament cu documentație completă, bazată pe date din literatura științifică (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. ii) din Directiva 2001/83/CE) ☐ Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor de referință: Forma farmaceutică: Deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

	<p>Autorizație pentru un medicament care face referire la datele de siguranță și eficacitate ale unui medicament de referință, cu consimțământul deținătorului autorizației de punere pe piață pentru medicamentul de referință (conform art. 10, alin. (1), lit. a), pct. i) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament generic (art. 10 alin. (1), lit. a), pct. iii) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p> <p>Medicamentul de referință Numele medicamentului: Forma farmaceutică: Deținătorul autorizației de punere pe piață:</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament conținând un amestec nou de substanțe cunoscute ("combinație fixă")(conform art. 10, alin. (1), lit. b) din Directiva 2001/83/CE) ☐</p>
	<p>Autorizație pentru un medicament cu documentație „mixtă”, bazată pe date experimentale proprii și date din literatura științifică (conform prevederilor Părții II, pct.7 din Anexa la Directiva 2003/63/CE) ☐</p> <p>Medicamentul/medicamentele de referință Numele medicamentului/medicamentelor de referință: Forma farmaceutică: Deținătorul/deținătorii autorizației de punere pe piață:</p>

Lista deosebirilor față de documentația anterioară depusă la ANM

<p> </p>

--

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația aflată la ANM ca urmare a transmiterii unei documentații complet noi este identică cu documentația de autorizare trimisă la autoritatea competentă din statul membru al UE mai sus menționat	
Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

DECLARAȚIA

deținătorului autorizației de punere pe piață privind conformitatea documentației de autorizare a medicamentului trimisă la ANM cu cerințele Directivei 2001/83/CE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat în țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață

Țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația trimisă la ANM este în concordanță cu cerințele Directivei 2001/83/CE

Data:	
Scmnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

DECLARAȚIA
deținătorului autorizației de punere pe piață privind conformitatea documentației
aflată la ANM după depunerea completărilor, cu cerințele Directivei 2001/83/CE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat în țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață

Țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	

Lista deosebiri față de documentația anterioară depusă la ANM

--

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația aflată la ANM după depunerea completărilor este conformă cu cerințele Directivei 2001/83/CE

Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

DECLARAȚIA

deținătorului autorizației de punere pe piață privind conformitatea documentației aflată la ANM ca urmare a transmiterii unei documentații complet noi, cu cerințele Directivei 2001/83/CE

Medicamentul autorizat în România

Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață în România:	

Medicamentul autorizat în țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață

Țara de origine a deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele medicamentului, forma farmaceutică:	
Substanța/substanțele activă/active, conținutul:	
Numărul autorizației de punere pe piață:	
Anul acordării autorizației de punere pe piață:	

Lista deosebirilor față de documentația anterioară depusă la ANM

Declar că cele menționate mai sus sunt adevărate și că documentația aflată la ANM ca urmare a transmiterii unei documentații complet noi este conformă cu cerințele Directivei 2001/83/CE	
Data:	
Semnătura reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	
Numele și adresa reprezentantului deținătorului autorizației de punere pe piață:	

*) Anexa nr. 8 este reprodusă în facsimil.

GVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

pentru aprobarea Normelor-cadru privind securitatea informațiilor UE clasificate

În temeiul art. II din Legea nr. 343/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele-cadru privind securitatea informațiilor UE clasificate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Conținutul normelor-cadru prevăzute la art. 1 va fi revizuit periodic, în vederea armonizării reglementărilor naționale cu normele europene și euroatlantice în domeniu.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

București, 6 februarie 2006.

Nr. 160.

ANEXĂ

NORME - CADRU

privind securitatea informațiilor UE clasificate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — *Securitatea informațiilor UE clasificate* reprezintă ansamblul procedurilor și măsurilor de protecție a informațiilor clasificate, menite să prevină și să contracareze situațiile care pot genera compromiterea informațiilor clasificate, în scopul asigurării integrității, confidențialității și disponibilității acestora.

Art. 2. — (1) Securitatea informațiilor UE clasificate cuprinde măsuri pentru:

- a) clasificarea informațiilor;
- b) marcarea documentelor;
- c) editarea documentelor;
- d) gestionarea informațiilor;
- e) controlul fluxului informațiilor clasificate de nivel CONFIDENTIEL UE și superior;
- f) funcționarea Sistemului Național de Registre (SNR);
- g) soluționarea incidentelor de securitate și a abaterilor de la reglementările de securitate.

(2) Măsurile de securitate a informațiilor UE clasificate se completează cu măsuri de securitate a personalului, fizică și INFOSEC.

Art. 3. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *informație UE clasificată* — orice informație, a cărei dezvăluire neautorizată poate aduce prejudicii de diverse grade intereselor UE ori unuia sau mai multor state membre, indiferent dacă aceste informații sunt emise în cadrul UE ori provin de la statele membre, state terțe sau organizații internaționale;

b) *document UE clasificat* — orice suport fizic pe care au fost scrise, imprimate sau înregistrate informații UE clasificate, cum ar fi: scrisoare, notă, proces-verbal, raport, memorandum, mesaj, schiță, fotografie, diapozitiv, film, hartă, tabel, plan, agendă, șablon, hârtie de indigo, ribon de mașină de scris sau de imprimantă, bandă, casetă, dischetă, CD, CD-ROM;

c) *material UE clasificat* — orice document UE clasificat, precum și orice componentă de echipament sau armă, fabricată ori aflată în curs de fabricație;

d) *informație UE sensibilă* — orice informație UE clasificată de nivel CONFIDENTIEL UE și superior;

e) *document UE clasificat sensibil* — orice document UE clasificat care conține informații UE sensibile;

f) *gestionarea informațiilor UE clasificate* — totalitatea activităților de înregistrare, distribuire, transmitere, multiplicare, traducere, realizare de extrase, distrugere, stocare, păstrare și inventariere a informațiilor clasificate;

g) *Sistemul Național de Registre (SNR)* — cadrul organizat în care sunt gestionate la nivel național informații UE clasificate și în care se asigură controlul fluxului informațiilor UE sensibile;

h) *componentă a Sistemului Național de Registre (CSNR)* — structură responsabilă cu gestionarea informațiilor UE clasificate și cu controlul fluxului informațiilor UE sensibile la nivel instituțional sau departamental;

i) *controlul fluxului informațiilor UE sensibile* — activitatea de notificare a datelor de identificare a informațiilor UE sensibile între CSNR și de verificare a modului de desfășurare a acestei activități, astfel încât să se cunoască

în orice moment locul în care se află o astfel de informație;

j) *integritatea informației UE clasificate* — calitatea unei informații UE clasificate de a nu fi fost alterată, modificată sau distrusă printr-o modalitate neautorizată;

k) *confidențialitatea informației UE clasificate* — caracteristica informației UE clasificate de a nu fi dezvăluită persoanelor sau entităților neautorizate;

l) *disponibilitatea informației UE clasificate* — proprietatea informației UE clasificate de a fi accesibilă și folosită, când este necesar, de orice persoană sau entitate autorizată.

CAPITOLUL II

Dispoziții speciale

1. Clasificarea informațiilor

Art. 4. — Nivelurile de clasificare se atribuie informațiilor UE în funcție de prejudiciile ce pot fi aduse prin divulgare neautorizată și indică măsurile de securitate care trebuie aplicate pentru protecția acestora în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Nivelurile de clasificare utilizate pentru informațiile UE clasificate sunt următoarele:

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: nivel de clasificare ce se aplică numai informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea determina prejudicii extrem de grave la adresa intereselor esențiale ale UE sau ale unuia ori mai multor state membre UE;

b) SECRET UE: nivel de clasificare ce se aplică numai informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea genera prejudicii grave la adresa intereselor esențiale ale UE sau ale unuia ori mai multor state membre UE;

c) CONFIDENTIEL UE: nivel de clasificare ce se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea provoca prejudicii intereselor esențiale ale UE sau ale unuia ori mai multor state membre UE;

d) RESTREINT UE: nivel de clasificare ce se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată poate fi în defavoarea intereselor UE sau ale unuia ori mai multor state membre UE.

Art. 6. — (1) Informațiile UE inscripționate cu codul/marcajul LIMITE reprezintă informații care, deși nu intră în categoria informațiilor UE clasificate, nu sunt destinate publicului și trebuie protejate împotriva dezvăluirii neautorizate prin măsuri de securitate stabilite la nivel instituțional, în conformitate cu procedurile elaborate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, denumit în continuare *O.R.N.I.S.S.*

(2) Informațiile UE LIMITE devin publice din dispoziția emitentului și se regăsesc, de regulă, în registrul public al UE.

Art. 7. — În conformitate cu prevederile aranjamentelor de securitate dintre O.R.N.I.S.S., Oficiul de Securitate al Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și

Direcția de Securitate a Comisiei Europene pentru protecția informațiilor clasificate schimbate între România și Uniunea Europeană, echivalența marcajelor și nivelurilor de clasificare este următoarea:

ROMÂNIA	UE
SECRET DE SERVICIU	RESTREINT UE
SECRET	CONFIDENTIEL UE
STRICT SECRET	SECRET UE
STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ	EU TOP SECRET/TRÈS SECRET UE

Art. 8. — (1) Responsabilitatea încadrării informației într-un nivel de clasificare revine emitentului.

(2) Nivelul de clasificare se atribuie doar atunci când este necesar și se menține doar pe perioada cât informația trebuie protejată.

Art. 9. — (1) Documentul care conține informații naționale clasificate emise de instituțiile din România și destinat UE este document național și se editează, se clasifică, se marchează și se gestionează în conformitate cu legislația națională care reglementează protecția acestor categorii de informații; un asemenea document se inscripționează cu mențiunea ROMANIA, urmată de nivelul de clasificare național și, între paranteze, de nivelul de clasificare UE echivalent.

Exemplu:

ROMANIA — SECRET DE SERVICIU
(RESTREINT UE)

(2) Instituțiile din România pot edita documente UE clasificate destinate UE, indiferent dacă acestea conțin și informații naționale clasificate, atunci când sunt impuse reguli în acest sens de către structurile UE.

Art. 10. — (1) Paginile, paragrafele, anexele și alte tipuri de atașamente ale documentelor UE clasificate pot primi niveluri diferite de clasificare pentru a facilita diseminarea ulterioară a secțiunilor corespunzătoare.

(2) Nivelul de clasificare al unui document va fi cel puțin același cu al secțiunii cu cel mai ridicat nivel de clasificare.

Art. 11. — (1) Documentul rezultat din cumularea neprelucrată a informațiilor extrase din mai multe documente UE clasificate sau cel rezultat în urma unei activități de analiză-sinteză a acestora poate necesita o clasificare superioară față de oricare dintre documentele/secțiunile care au stat la baza redactării sale.

(2) Documentele care înglobează informații clasificate atât naționale, cât și UE se editează ca un document național și trebuie să conțină marcajele de securitate ale documentului UE de referință.

Art. 12. — (1) Adresa de însoțire a documentelor UE clasificate se marchează cu nivelul de clasificare al informațiilor pe care aceasta le conține, nivel stabilit de către emitent.

(2) În situația în care o adresă primește nivelul de clasificare al documentelor UE clasificate pe care le însoțește, emitentul acesteia trebuie să specifice nivelul de clasificare pe care îl va avea după ce este separată de documentele în cauză.

1.1. Subclasificarea și supraclasificarea

Art. 13. — (1) *Subclasificarea* reprezintă acordarea în mod eronat a unui nivel de clasificare inferior datorită subestimării prejudiciului care poate fi cauzat prin divulgarea sau diseminarea neautorizată a unei informații UE clasificate.

(2) *Supraclasificarea* reprezintă acordarea în mod eronat a unui nivel superior de clasificare datorită supraestimării prejudiciului care poate fi cauzat prin divulgarea sau diseminarea neautorizată a unei informații UE clasificate, fapt ce poate duce la pierderea încrederii în sistemul de clasificare.

(3) În scopul evitării subclasificării sau supraclasificării informațiilor și materialelor UE, se impune acordarea unei atenții sporite în procesul încadrării acestora într-un nivel de clasificare.

(4) Cazurile de posibilă supra- ori subclasificare se aduc la cunoștință emitentului de către beneficiarul informației UE clasificate.

1.2. Scăderea nivelului de clasificare și declasificarea

Art. 14. — Nivelul de clasificare al unei informații UE clasificate poate fi scăzut numai de emitent sau cu acceptul acestuia.

Art. 15. — Scăderea nivelului de clasificare al unei informații UE clasificate se aduce imediat la cunoștință tuturor deținătorilor acesteia de către emitent, direct sau prin intermediul expeditorilor subsecvenți, după caz.

Art. 16. — Prin *declasificare* se înțelege anularea nivelului de clasificare al unei informații UE clasificate și scoaterea ei de sub incidența tuturor reglementărilor privind protecția informațiilor UE clasificate.

Art. 17. — (1) Emitentul unei informații UE clasificate trebuie să indice, pe cât posibil, un termen după expirarea căruia informația poate fi declasificată sau i se poate scădea nivelul de clasificare.

(2) În cazul în care nu există nici o indicație în acest sens, informațiile UE clasificate trebuie reanalizate de către emitent la fiecare 5 ani, pentru a stabili dacă mai este necesară menținerea nivelului de clasificare atribuit inițial.

2. Marcarea documentelor

Art. 18. — Toate documentele care conțin informații UE clasificate sunt marcate cu nivelul de clasificare atribuit de emitent, precum și cu alte marcaje suplimentare.

Art. 19. — Marcajele nivelurilor de clasificare se vor aplica astfel:

a) pe documentele RESTREINT UE, prin mijloace mecanice sau electronice;

b) pe documentele CONFIDENTIEL UE, prin mijloace mecanice, olograf sau prin folosirea de preimprimare tipizate;

c) pe documentele SECRET UE și TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, prin mijloace mecanice sau olograf.

Art. 20. — Marcajul „UE“/„EU“ aplicat pe document/material semnifică faptul că informațiile conținute sunt proprietatea UE și trebuie protejate corespunzător.

Art. 21. — (1) Documentelor care conțin informații UE clasificate li se pot aplica marcaje suplimentare de către emitent care pot indica domeniul la care se referă acestea sau modul de diseminare al lor pe baza principiului „nevoia de a cunoaște“, în scopul limitării numărului persoanelor care îl pot accesa (de exemplu: ESDP/PESD — marcaj care se aplică pe documentele referitoare la politica de securitate și apărare a UE sau a unuia ori mai multor state membre sau referitoare la managementul crizelor militare și non-militare).

(2) Documentele transmise la UE vor fi inscripționate și cu mențiunea RELEASEBLE TO EU.

3. Editarea documentelor

Art. 22. — În procesul de editare a documentelor UE clasificate se impun următoarele:

a) aplicarea nivelului de clasificare în partea de sus și de jos, central, a fiecărei pagini;

b) numerotarea fiecărei pagini cu numărul curent urmat de numărul total de pagini;

c) aplicarea numărului de înregistrare; pentru documentele SECRET UE și cu nivel de clasificare superior numărul de înregistrare se aplică pe fiecare pagină;

d) înscrierea numărului de exemplar/copie pe prima pagină a documentului;

e) menționarea anexelor pe prima pagină a documentelor UE sensibile.

4. Gestionarea informațiilor. Controlul fluxului informațiilor UE sensibile

Art. 23. — (1) Gestionarea informațiilor UE clasificate și controlul fluxului informațiilor UE sensibile se realizează exclusiv în cadrul SNR.

(2) Gestionarea informațiilor UE clasificate se realizează de către persoane anume desemnate de conducătorul instituției și care dețin certificare de securitate corespunzătoare nivelului de clasificare al informațiilor manipulate.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) asigură și activitățile specifice referitoare la controlul fluxului informațiilor UE sensibile.

(4) Informațiile UE clasificate se gestionează separat de alte informații clasificate.

Art. 24. — Activitatea de gestionare a documentelor UE clasificate cuprinde: înregistrarea, distribuirea, transmiterea, multiplicarea, traducerea, realizarea de extrase, distrugerea, stocarea, păstrarea și inventarierea.

Art. 25. — *Înregistrarea* este activitatea de înscriere a elementelor de identificare a informațiilor UE clasificate în registre de evidență și inscripționarea pe documentele UE clasificate a numărului de înregistrare atribuit la nivelul CSNR.

Art. 26. — Registrele de evidență se organizează pe suport hârtie și/sau în format electronic, pentru fiecare nivel de clasificare al informațiilor UE, astfel încât, împreună cu celelalte formulare necesare în activitatea de gestionare, să asigure controlul circulației la nivel instituțional sau departamental a documentelor UE sensibile și o evidență a documentelor RESTREINT UE în perioada în care acestea se află în gestiunea componentelor SNR.

Art. 27. — *Distribuirea* constă în activitatea de repartizare a informațiilor UE clasificate, în conformitate cu principiul „nevoia de a cunoaște”, pentru a fi consultate sau prelucrate de către persoanele autorizate aflate în evidența unei CSNR.

Art. 28. — (1) Destinatarii inițiali ai unei informații UE clasificate trebuie indicați de către emitent.

(2) Distribuirea informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET se realizează de către ofițerul de control TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ori de un adjunct al acestuia. În situația în care destinatarul unui document TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nu este specificat, numai ofițerul de control TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET poate deschide plicul și poate confirma primirea documentului.

(3) Informațiile UE sensibile se distribuie pe bază de semnătură.

Art. 29. — În cazul în care pentru informațiile clasificate de nivel UE SECRET sau inferior emitentul a impus restricții privind diseminarea, acestea pot fi redistribuite doar cu acordul emitentului.

Art. 30. — (1) Transmiterea între două CSNR a documentelor UE clasificate se realizează în conformitate cu prevederile legale care reglementează această activitate și presupune:

a) împachetarea pentru transmitere a documentelor UE clasificate;

b) transportul documentelor UE clasificate la CSNR destinatară prin curieri autorizați potrivit legii;

c) predarea-primirea documentelor UE clasificate în condiții de siguranță în spații special destinate acestui scop;

d) verificarea corespondenței în prezența curierului prin controlul stării sigiliilor, al integrității ambalajelor, al corectitudinii adreselor/borderourilor care însoțesc documentele propriu-zise, al concordanței dintre datele înscrise pe adresă/borderou și cele de pe plic și verificarea după desigilarea și desfacerea plicurilor/coletelor a înscrisurilor de pe documentele propriu-zise.

(2) Documentele SECRET UE și de nivel superior circulă între două CSNR însoțite de borderoul de confirmare a primirii.

Art. 31. — (1) Multiplicarea sau traducerea documentelor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET se realizează cu aprobarea emitentului.

(2) Măsurile de securitate stabilite pentru documentul original se aplică în mod corespunzător copiilor, traducerilor și extraselor.

Art. 32. — Distrugerea documentelor UE clasificate se face prin tocarea, incinerare sau topire, astfel încât informația să nu poată fi reconstituită.

Art. 33. — (1) Documentele perimate sau în exces se distrug cu avizul conducătorului instituției, aplicându-se proceduri corespunzătoare nivelurilor de clasificare.

(2) Pentru distrugerea documentelor UE clasificate nu este necesară o dispoziție expresă din partea emitentului.

(3) În cadrul fiecărei instituții se elaborează pentru situații de urgență planuri de distrugere și/sau evacuare a documentelor UE clasificate, în funcție de condițiile specifice.

Art. 34. — În scopul reducerii spațiilor necesare pentru păstrarea informațiilor UE clasificate pe o perioadă mai îndelungată, acestea se pot stoca pe diferite medii (microfilm, suport electromagnetic etc.), respectându-se următoarele reguli generale:

a) procesul de stocare se realizează de către persoane autorizate care dețin certificare de securitate corespunzătoare nivelului de clasificare al informațiilor stocate;

b) mediul de stocare va primi nivelul de clasificare al documentelor originale;

c) microfilmarea, înregistrarea și scanarea documentelor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET trebuie aduse la cunoștință emitentului;

d) un mediu de stocare va putea conține informații din documente sensibile originale doar dacă documentele în cauză au același nivel de clasificare;

e) orice mediu de stocare care conține informații SECRET UE sau TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET trebuie specificat în toate rapoartele de inventariere;

f) documentele originale se distrug imediat după operațiunea de stocare.

Art. 35. — Documentele UE clasificate, pe suport hârtie sau alte medii de stocare, se păstrează în încăperi speciale de securitate, conform prevederilor Ordinului directorului general al O.R.N.I.S.S. nr. 475/2005 privind aprobarea Cerințelor minime de securitate fizică pentru încăperile speciale de securitate destinate protecției informațiilor NATO clasificate și a celor echivalente, potrivit legii și, dacă dimensiunile permit, se introduc bibliorafuri, dosare, casete etc.

Art. 36. — (1) *Inventarierea* reprezintă activitatea de verificare a existenței documentelor UE clasificate.

(2) Inventarierea se efectuează pentru toate documentele UE sensibile intrate în gestiune, pe baza registrelor și formularelor de evidență.

(3) Cu ocazia inventarierii se pot stabili documentele UE clasificate care pot fi distruse, declassificate sau cărora li se poate scădea nivelul de clasificare.

(4) Inventarierea se efectuează ori de câte ori este necesar, însă cel puțin o dată pe an.

Art. 37. — Un document UE clasificat sensibil se consideră inventariat în una dintre următoarele situații:

- a) există fizic;
- b) există dovada transmiterii acestuia către altă CSNR;
- c) există un proces-verbal de distrugere;
- d) există o dispoziție de declassificare ori de scădere a nivelului de clasificare.

Art. 38. — Pentru gestionarea materialelor clasificate, altele decât documentele, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 24—37.

Art. 39. — Gestionarea informațiilor UE clasificate și controlul fluxului informațiilor UE sensibile se detaliază printr-o procedură elaborată de O.R.N.I.S.S.

Art. 40. — La nivelul fiecărei CSNR se desemnează un șef al componentei, care va coordona activitatea și va răspunde de îndeplinirea atribuțiilor ce revin acesteia conform reglementărilor în vigoare.

Art. 41. — (1) Modul de gestionare a informațiilor UE clasificate la nivelul unei CSNR se supune, pe parcursul unui an calendaristic, unor inspecții de securitate astfel:

- a) cel puțin o inspecție externă efectuată de:
 - (i) O.R.N.I.S.S.;
 - (ii) structura de securitate a autorității desemnate de securitate (ADS) competente;
 - (iii) personalul CSNR ierarhic superioare, în colaborare cu structura de securitate a acesteia;
 - (iv) structurile de specialitate ale UE;
- b) inspecții interne efectuate periodic de structura de securitate/funcționarul de securitate.

(2) La nivelul fiecărei CSNR se ține evidența inspecțiilor de securitate, cu consemnarea rezultatelor acestora.

5. Sistemul Național de Registre (SNR)

Art. 42. — (1) Informațiile UE clasificate se transmit numai instituțiilor care au implementat măsurile de securitate pentru protecția acestora și în cadrul cărora funcționează o CSNR autorizată de O.R.N.I.S.S.

(2) Acreditarea unei CSNR se efectuează, la solicitarea instituției îndreptățite, în baza procedurii elaborate de O.R.N.I.S.S. și se finalizează prin eliberarea autorizației de funcționare.

Art. 43. — CSNR pot funcționa sub una dintre următoarele forme de organizare:

a) *Registrul Central*: reprezintă componenta principală a SNR, constituită numai în cadrul O.R.N.I.S.S., care coordonează la nivel național activitatea de gestionare a informațiilor UE clasificate, controlează fluxul informațiilor UE sensibile și asigură transmiterea la CSNR subordonate a informațiilor primite de la Registrul Extern;

b) *Registrul Extern*: reprezintă componenta SNR din exteriorul țării, subordonată Registrului Central. Împreună cu Registrul Central formează principalul canal pentru schimbul de documente clasificate între România și UE;

c) *Registrul Intern*: se organizează în cadrul unei instituții, este subordonat direct Registrului Central și asigură gestionarea informațiilor UE clasificate și controlul fluxului informațiilor UE sensibile la nivelul tuturor CSNR din subordine;

d) *Subregistrul*: răspunde de gestionarea informațiilor UE clasificate la nivel instituțional sau departamental și se poate subordona nemijlocit Registrului Central, unui Registru Intern sau unui alt Subregistru;

e) *Punctul de lucru*: răspunde de gestionarea informațiilor UE clasificate la nivelul structurii în care funcționează și nu are alte componente în subordine. Punctul de lucru poate fi subordonat nemijlocit Registrului Central, Registrului Extern, unui Registru Intern sau unui Subregistru.

5.1. Atribuțiile CSNR

Art. 44. — Registrul Central are următoarele atribuții generale:

a) acționează ca principală autoritate de primire și distribuie a documentelor clasificate schimbate între România și UE;

b) coordonează gestionarea la nivel național a informațiilor UE clasificate în cadrul SNR;

c) controlează la nivel național fluxul informațiilor UE sensibile în cadrul SNR;

d) coordonează și controlează activitatea CSNR;

e) asigură aplicarea unitară a reglementărilor privind protecția informațiilor UE clasificate la nivelul tuturor CSNR;

f) ține evidența tuturor CSNR;

g) transmite la Registrul Extern documentele naționale clasificate, destinate structurilor UE, elaborate de O.R.N.I.S.S. sau primite în acest scop de la alte CSNR;

h) participă la inspecțiile de securitate, organizate sau planificate de O.R.N.I.S.S. pe problematica gestionării informațiilor UE clasificate, la CSNR din subordinea nemijlocită sau la cele coordonate metodologic de Registrul Extern;

i) centralizează rezultatele inventarierii anuale a documentelor UE clasificate aflate în evidența proprie sau a celorlalte CSNR, prin intermediul componentelor din subordinea nemijlocită;

j) comunică Secretariatului General al Consiliului UE, prin intermediul Registrului Extern, rezultatele inventarierii anuale a tuturor informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET primite de România;

k) colaborează cu structurile competente în vederea asigurării activității de curierat extern pentru documentele UE clasificate.

Art. 45. — Registrul Extern are următoarele atribuții generale:

a) gestionează informațiile UE clasificate primite, controlează circuitul documentelor la nivelul Misiunii Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană,

transmite la Registrul Central documentele UE clasificate primite și poate transmite la alte CSNR, prin rețelele informatice securizate, informații UE clasificate, cu informarea Registrului Central;

b) coordonează metodologic toate subregistrele externe organizate pentru gestionarea informațiilor UE clasificate;

c) transmite structurilor UE documentele naționale clasificate primite de la alte CSNR;

d) transmite către Registrul Central, lunar sau la solicitarea acestuia, rapoarte privind informațiile UE clasificate gestionate;

e) aplică în cadrul structurii proprii procedurile specifice elaborate de O.R.N.I.S.S.;

f) centralizează și transmite la Registrul Central rezultatele inventarierii anuale a documentelor proprii și a celor gestionate de CSNR, pe care le are în subordine sau în coordonare metodologică;

g) întocmește și actualizează lista cu persoanele din cadrul structurii pe care o deservește, care au acces la informații clasificate;

h) ține evidența tuturor CSNR aflate în subordine sau în coordonare metodologică;

i) poate participa la inspecțiile de securitate privind gestionarea informațiilor UE clasificate la CSNR din subordine, precum și la cele aflate în coordonare metodologică;

j) acordă sprijin structurii de securitate în derularea activităților de pregătire și instruire a personalului din structurile pe care le deservește și din cele deservite de CSNR subordonate;

k) cooperează cu registrele care funcționează în cadrul structurilor UE sau în cadrul reprezentanțelor statelor membre ale UE;

l) transmite la Registrul Central listele primite de la componentele subordonate sau coordonate metodologic, care conțin datele de identificare a informațiilor UE sensibile primite de către acestea;

m) comunică Secretariatului General al Consiliului UE rezultatele inventarierii anuale a tuturor informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET primite de România.

Art. 46. — Registrul Intern are următoarele atribuții generale:

a) gestionează informațiile UE clasificate primite și asigură fluxul informațional către CSNR subordonate, cu respectarea nivelului de clasificare pentru care acestea au fost autorizate;

b) controlează fluxul informațiilor UE sensibile la nivelul CSNR din subordine;

c) transmite operativ la Registrul Central numărul total de documente RESTREINT UE și datele de identificare a informațiilor UE sensibile primite la nivelul instituției, care nu provin direct de la acesta;

d) transmite documentele naționale clasificate la Registrul Central în vederea expedierii lor către structurile

UE, în cazul în care nu dispune de o linie directă de comunicație;

e) poate transmite informații UE clasificate de nivel SECRET UE și inferior către CSNR din alte instituții, cu respectarea principiului „nevoia de a cunoaște”, informând despre aceasta Registrul Central;

f) aplică în cadrul structurii proprii procedurile specifice elaborate de O.R.N.I.S.S. și urmărește aplicarea acestora la CSNR subordonate;

g) ține evidența tuturor CSNR aflate în subordine, coordonează și controlează activitatea acestora;

h) centralizează și transmite la Registrul Central rezultatele inventarierii anuale a documentelor UE clasificate din gestiunea proprie și din gestiunile tuturor CSNR din subordine;

i) întocmește și actualizează lista cu persoanele autorizate să aibă acces la informații UE clasificate din cadrul structurilor instituționale deservite;

j) participă la inspecții de securitate pe problematica gestionării informațiilor UE clasificate, desfășurate la CSNR din subordinea nemijlocită, poate participa la cele desfășurate la alte CSNR din subordine și asigură, împreună cu structura de securitate, centralizarea rezultatelor inspecțiilor de securitate și transmiterea lor la O.R.N.I.S.S.;

k) acordă sprijin structurii de securitate în derularea activităților de pregătire și instruire a personalului din structurile pe care le deservește și din cele deservite de CSNR subordonate.

Art. 47. — Subregistrul are următoarele atribuții generale:

a) gestionează informațiile UE clasificate primite și asigură fluxul informațional către CSNR subordonate, cu respectarea nivelului de clasificare pentru care acestea au fost autorizate;

b) controlează fluxul informațiilor UE sensibile la nivelul CSNR din subordine;

c) transmite operativ la componenta ierarhic superioară numărul total de documente RESTREINT UE și datele de identificare a informațiilor UE sensibile care nu au fost primite de la aceasta;

d) transmite operativ la componenta care o coordonează metodologic numărul total de documente RESTREINT UE și datele de identificare a informațiilor UE sensibile care nu au fost primite de la aceasta;

e) poate transmite informații UE clasificate de nivel SECRET UE și inferioare către alte CSNR din propria instituție, cu respectarea principiului „nevoia de a cunoaște” și cu avizul Registrului Intern;

f) poate transmite informații UE clasificate de nivel SECRET UE și inferior către CSNR din alte instituții, cu respectarea principiului „nevoia de a cunoaște” și cu avizul Registrului Intern, informând pe cale ierarhică despre aceasta Registrul Central;

g) transmite la CSNR ierarhic superioară documentele naționale clasificate destinate UE, în vederea expedierii lor, în situația în care nu dispune de o linie de comunicație directă;

h) aplică în cadrul structurii proprii procedurile specifice elaborate de către O.R.N.I.S.S. și urmărește aplicarea acestora la CSNR subordonate;

i) ține evidența tuturor CSNR aflate în subordine, coordonează și controlează activitatea acestora;

j) centralizează și transmite la componenta ierarhic superioară și/sau la cea care o coordonează metodologic rezultatul inventarierii anuale a documentelor UE clasificate din gestiunea proprie și din gestiunile CSNR subordonate;

k) întocmește și actualizează lista cu persoanele autorizate să aibă acces la informații UE clasificate din cadrul structurilor instituționale deservite;

l) poate participa la inspecții de securitate pe problematica gestionării informațiilor UE clasificate, desfășurate la CSNR din subordine, și asigură, împreună cu structura de securitate și Registrul Intern căruia i se subordonează, centralizarea rezultatelor inspecțiilor de securitate și transmiterea lor la O.R.N.I.S.S.;

m) acordă sprijin structurii de securitate în derularea activităților de pregătire și instruire a personalului din structurile pe care le deservește și din cele deservite de CSNR subordonate.

Art. 48. — Subregistrele din afara țării se supun prezentelor norme-cadru, corelate, după caz, cu normele interne ale structurii UE în care funcționează.

Art. 49. — Punctul de lucru are următoarele atribuții generale:

a) gestionează informațiile UE clasificate primite;

b) poate transmite informații UE clasificate de nivel SECRET UE și inferior către alte CSNR din propria instituție, cu respectarea principiului „nevoia de a cunoaște” și cu aprobarea Registrului Intern, înștiințând despre aceasta CSNR ierarhic superioară;

c) poate transmite informații UE clasificate de nivel SECRET UE și inferior către CSNR din alte instituții, cu respectarea principiului „nevoia de a cunoaște” și cu avizul Registrului Intern, informând pe cale ierarhică despre aceasta Registrul Central;

d) transmite la CSNR ierarhic superioară documentele naționale clasificate destinate UE, în vederea transmiterii lor, în situația în care nu dispune de o linie de comunicație directă;

e) transmite operativ la CSNR ierarhic superioară numărul total de documente RESTREINT UE și datele de identificare a informațiilor UE sensibile, care nu au fost primite de la aceasta;

f) centralizează și transmite la componenta ierarhic superioară rezultatul inventarierii anuale a documentelor UE clasificate din gestiunea proprie;

g) întocmește și actualizează lista cu persoanele autorizate să aibă acces la informații UE clasificate din cadrul structurilor instituționale deservite;

h) aplică în cadrul structurii proprii procedurile specifice elaborate de O.R.N.I.S.S.

Art. 50. — Compartimentele speciale (CS) care, potrivit legii, gestionează informații naționale clasificate, pot gestiona informații UE clasificate numai după ce au fost autorizate de O.R.N.I.S.S., devenind CSNR.

5.2. Reacreditarea și desființarea unei CSNR

Art. 51. — (1) Atunci când intervin modificări ale condițiilor în baza cărora a fost eliberată autorizația de funcționare, CSNR trebuie recreditată conform procedurii elaborate de O.R.N.I.S.S., menționată la art. 42 alin. (2).

(2) Desființarea unei CSNR are loc atunci când nu se mai justifică funcționarea ei și se face conform procedurii menționate la art. 42 alin. (2).

Art. 52. — Fiecare instituție păstrează, prin intermediul Registrului Intern, evidența la zi a tuturor acreditărilor, reacreditărilor și desființărilor CSNR din sfera lor de competență.

5.3. CSNR TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET

Art. 53. — (1) Gestionarea și controlul informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET se realizează prin CSNR TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

(2) O CSNR TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET poate gestiona și informații UE clasificate de nivel inferior.

Art. 54. — (1) În cadrul O.R.N.I.S.S. funcționează Registrul Central pentru TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, care activează ca principală autoritate de primire, distribuie și transmite a documentelor de acest nivel schimbate între UE și România.

(2) CSNR TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET se pot înființa la nivelul autorităților publice centrale și funcționează ca organisme responsabile pentru păstrarea registrelor și formularelor prin care se asigură controlul fluxului și al circulației interne pentru fiecare document TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET aflat în evidența lor.

Art. 55. — (1) Indiferent de forma de organizare a unei CSNR TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, șeful instituției va numi un ofițer de control TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET (OCTS), care este și șeful acestei componente.

(2) Șeful instituției poate numi și un adjunct al OCTS (AOCTS), care preia responsabilitățile și sarcinile OCTS pe perioada în care acesta nu își poate exercita atribuțiile.

Art. 56. — OCTS răspunde de îndeplinirea următoarelor sarcini pe linia protecției informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET:

a) protecția fizică a tuturor informațiilor clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET păstrate în CSNR;

b) păstrarea unei evidențe la zi a documentelor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET primite de către CSNR;

c) păstrarea evidenței la zi a tuturor CSNR cu care este autorizat să schimbe informații clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, inclusiv numele OCTS, AOCTS și speciamentele de semnătură ale acestora;

d) păstrarea de evidențe nominale, la zi, privind persoanele din cadrul structurilor deservite de acesta, autorizate să aibă acces la informațiile clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;

e) distribuirea și transmiterea de documente clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET numai beneficiarilor autorizați să aibă acces la informații clasificate de acest nivel;

f) întocmirea, verificarea existenței și păstrarea documentelor justificative (registre de evidență, condici, borderouri, fișe de consultare, procese-verbale de distrugere etc.) pentru toate documentele clasificate TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET distribuite ori transmise;

g) restituirea la Registrul Central TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a informațiilor TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, atunci când ele nu mai sunt necesare, sau distrugerea acestora;

h) orice alte sarcini care decurg din atribuțiile CSNR.

6. Incidente de securitate

Art. 57. — (1) *Incidentul de securitate* reprezintă orice acțiune sau inacțiune contrară reglementărilor de securitate, ale cărei consecințe au determinat ori sunt de natură să determine compromiterea informațiilor clasificate.

(2) Informația UE clasificată se consideră compromisă atunci când își pierde integritatea, confidențialitatea sau disponibilitatea.

(3) Cercetarea incidentelor de securitate se realizează sub coordonarea O.R.N.I.S.S.

Art. 58. — (1) Abaterea de la reglementările de securitate reprezintă o încălcare a reglementărilor de securitate care nu conduce la o compromitere a informației clasificate.

(2) Implicațiile unei abateri de la reglementările de securitate sunt analizate, investigate și soluționate de structura/funcționarul de securitate din cadrul instituției în care aceasta a avut loc.

Art. 59. — Orice incident de securitate care implică informații UE clasificate, indiferent de nivelul de clasificare al acestora, se raportează la O.R.N.I.S.S. de către structura/funcționarul de securitate din instituția în care s-a produs compromiterea informațiilor.

Art. 60. — Raportarea incidentului de securitate trebuie să cuprindă:

a) descrierea informațiilor UE clasificate compromise, inclusiv nivelul de clasificare și alte marcaje suplimentare, numărul de înregistrare atribuit de emitent, numărul de înregistrare atribuit de CSNR, numărul de exemplare/copii, data emiterii, emitentul, subiectul la care se referă,

persoana sau compartimentul care le-a gestionat, scopul pentru care a fost primit documentul;

b) o scurtă prezentare a împrejurărilor în care a avut loc compromiterea, inclusiv data constatării, perioada în care informațiile au fost expuse compromiterii, persoanele neautorizate care au avut sau ar fi putut avea acces la acestea, dacă sunt cunoscute;

c) precizări cu privire la eventuala informare a emitentului.

Art. 61. — (1) Fiecare incident de securitate raportat la O.R.N.I.S.S. este cercetat de o comisie formată din persoane cu experiență în investigații și, dacă este cazul, în contraspionaj; între membrii comisiei și persoanele susceptibile de provocarea incidentului de securitate nu trebuie să existe relații care să afecteze derularea cercetării.

(2) Comisia de cercetare a incidentului de securitate se stabilește de instituțiile abilitate prin lege, la solicitarea O.R.N.I.S.S.

Art. 62. — (1) Comisia de cercetare a incidentului de securitate trebuie să întreprindă următoarele:

a) să stabilească dacă informațiile UE clasificate au fost compromise;

b) să stabilească circumstanțele exacte în care s-a petrecut incidentul;

c) să identifice toate persoanele neautorizate care au avut sau ar fi putut avea acces la informațiile UE compromise;

d) să verifice dacă persoanele respective prezintă suficientă încredere și loialitate, astfel încât rezultatul compromiterii să nu creeze prejudicii;

e) să evalueze gravitatea prejudiciului produs în urma compromiterii informațiilor UE clasificate;

f) să dispună măsuri pentru diminuarea cât mai mult posibil a consecințelor compromiterii;

g) să dispună măsuri de prevenire a repetării incidentului.

(2) Comisia va transmite la O.R.N.I.S.S. raportul cu rezultatele cercetării în termen de 80 de zile de la declanșarea investigațiilor.

Art. 63. — (1) În cazul compromiterii unei informații UE sensibile, O.R.N.I.S.S. înștiințează Oficiul de Securitate al Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene (GSCSO) sau Direcția de Securitate a Comisiei Europene (ECSD), după caz.

(2) Înștiințarea GSCSO/ECSD cu privire la compromiterea informațiilor RESTREINT UE se impune doar atunci când incidentul prezintă aspecte ieșite din comun și/sau când se apreciază că în urma acestuia a rezultat un prejudiciu real pentru Uniunea Europeană ori pentru unul sau mai multe dintre statele membre ale acesteia (acțiuni de spionaj, dezvăluiri în mass-media etc.).

(3) Dacă este posibil, O.R.N.I.S.S. informează simultan și emitentul informației.

Art. 64. — Înștiințarea va conține următoarele elemente:

a) descrierea informațiilor compromise, indicându-se nivelul de clasificare și alte marcaje suplimentare, numărul de înregistrare atribuit de emitent, numărul de exemplare/copii, data emiterii, emitentul, subiectul la care se referă și scopul pentru care a fost primit documentul;

b) o descriere succintă a circumstanțelor în care s-a produs compromiterea, care va cuprinde: data constatării, perioada în care informația a fost supusă compromiterii și, dacă sunt cunoscute, numărul și/sau categoria persoanelor neautorizate care au sau ar fi putut avea acces la informațiile UE compromise;

c) concluziile rezultate din evaluarea gravității prejudiciului creat de compromiterea informațiilor UE respective;

d) precizări în legătură cu informarea emitentului.

Art. 65. — În decurs de 90 de zile de la data înștiințării, O.R.N.I.S.S. va prezenta la GSCSO/ECSD un raport final cu concluziile rezultate în urma cercetării efectuate și măsurile întreprinse pentru a preîntâmpina repetarea incidentului.

Art. 66. — În situația în care primește de la GSCSO/ECSD o înștiințare privind compromiterea unei

informații naționale clasificate, O.R.N.I.S.S. va întreprinde următoarele măsuri:

a) informarea imediată a Consiliului Suprem de Apărare a Țării în cazul compromiterii unei informații de nivel STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ sau STRICT SECRET;

b) înștiințarea emitentului informației naționale clasificate despre compromiterea acesteia;

c) înștiințarea instituțiilor abilitate prin lege despre producerea incidentului, astfel încât acestea să poată acționa în conformitate cu prevederile reglementărilor naționale referitoare la incidentele de securitate.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 67. — Instituțiile care gestionează informații UE clasificate au obligația de a elabora norme interne pentru aplicarea prezentelor norme-cadru.

Art. 68. — Nerespectarea reglementărilor stabilite de O.R.N.I.S.S. în domeniul protecției informațiilor UE clasificate atrage răspunderea contravențională sau penală, în condițiile legii.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind modificarea ratei rezervei minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută

În baza dispozițiilor art. 5 și 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 13 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 martie—23 aprilie 2006 rata rezervei minime obligatorii pentru mijloacele bănești în valută, cu excepția împrumuturilor nerambursabile, este de 40%.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 4 februarie 2006.

Nr. 3.

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI GALAȚI

LISTA*)

cuprinzând asociațiile și fundațiile care primesc subvenții de la bugetul local în anul 2006, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației / fundației	Județul / municipiul	Nr. beneficiari	Sume lunare alocate	Cuquantumul sumelor acordate pentru anul 2006
1.	Asociația Filantropică Creștin Ortodoxă "Sf. Vasile Cel Mare", Așezământul "Sf. Vasile Cel Mare"	Municipiul Galați	50 de persoane	20 358	244 296
2.	Fundația "Familia" Galați, Centru de zi pentru copii din familii în dificultate	Municipiul Galați	50 de persoane	4 166	50 000
3.	Fundația "Familia" Galați, Centru comunitar de recuperare pentru victime ale violentei în familie	Municipiul Galați	10 persoane	2 403	28 836
4.	Asociația « Casa Noastră-Galați », Casa de fete «Sf. Maria »	Municipiul Galați	20 de persoane	3 847	46 165
5.	Fundația „Cuvantul intrupat”, Centrul de zi pentru copii aflați în dificultate „ La Vale”	Municipiul Galați	45 de persoane	2 383	28 600
6.	Fundația „Împreună”, Centru de zi „Împreună” pentru copii defavorizați	Municipiul Galați	50 de persoane	3 600	43 200
7.	Fundația ÎMPREUNĂ, „Și ei sunt ai noștri” centru de pregătire pentru o viață independentă	Municipiul Galați	10 persoane	1 800	21 600
8.	Asociația Persoanelor cu Handicap „Sporting Club”, Centrul de Terapie Complexă și Ingrijire pentru Persoanele cu Dizabilității Fizice și Asociate	Municipiul Galați	70 de persoane	1 666	20 000

*) Lista este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 113510